

nr. 77 af 4. marts 1949 (årbog 1948—49, side 229), også skal have gyldighed med hensyn til beløb af den i lovens § 1 omhandlede art, der tilfalder en kommune i *skatteåret 1950—51*.

Ved lov nr. 70 af 27. februar 1946 blev det bestemt, at de beløb, der i skatteårene fra 1945—46 til 1948—49 måtte tilfalde en kommune som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat med eventuelle bødetillæg, af kommunalbestyrelsen — efter foretagelse af visse nærmere bestemte fradrag — skulle indbetales på en for kommunen til dette formål oprettet særlig konto i nationalbanken, så at disse beløb kun kunne hæves efter forud indhentet samtykke fra vedkommende kommunes tilsynsmyndighed.

Baggrunden for loven var den store stigning i efterbetalings- og bødebeløbene, som var en følge af den ekstraordinære formueopgørelse i sommeren 1945, idet man fandt det naturligt gennem en båndlæggelse af midlerne at hindre kommunerne i at behandle disse indtægter, der for størstedelens vedkommende var af ekstraordinær karakter, som normale indtægter, der umiddelbart skulle kunne berettige til større udgifter eller mindre skatteudskrivning.

Det var dengang ventet, at arbejdet med de efterbetalingsager, som den ekstraordinære formueopgørelse gav anledning til, ville være afsluttet i skatteåret 1948—49, og båndlæggelsen blev derfor begrænset til at gælde til og med dette skatteår. Det viste sig imidlertid senere, at arbejdet ikke kunne afsluttes indenfor dette tidsrum, og lovens regler blev herefter ved lov nr. 77 af 4. marts 1949 bragt til anvendelse også på de efterbetalingsbeløb, der måtte tilfalde kommunerne i skatteåret 1949—50.

Senere viste det sig, at arbejdet med behandlingen af de pågældende efterbetalingsager måtte forventes at ville fortsætte til henimod udgangen af 1950, så at de kommunerne i skatteåret 1950—51 tilflydende efterbetalinger m. v. fremdeles i overvejende grad kunne påregnes at blive af ekstraordinær karakter. Under hensyn hertil fandt indenrigsministeriet det naturligt, at båndlæggelsesbestemmelserne også kom til at omfatte beløb, der tilfalder kommunerne i skatteåret 1950—51, således at tilsynsmyndigheden ved frigivelsen — som påbegyndtes i sommeren 1949 — fik indseende med midlernes anvendelse.

Lovforslaget vedtoges i folketinget med 85 stemmer mod 4 (DK), idet 3 medlemmer (DR) hverken stemte for eller imod. I landstinget vedtoges det med 59 stemmer mod 1 (DK).